

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LJUBEZEN IN LJUBEZEN

Fant približno pet in dvajsetih let je na hitro poklical zdravnika. Dekle se je zastrupilo, ondakaj, druga hiša za vogalom... Studenčarjeva je."

Mož je hitro vzel zdravniške priprave in se podvznil. Praša tega, praša onega, slednjič prime za kljuko in stopi naravnost v sobo.

"Kje je dekle, ki se je zastrupila?"

Oba roditelja skočita s postelje in ne prideta do sapa.

"Naša? Kdaj? Brž... pomagaj, te, za božjo voljo!"

Vsi trije toko na dvorišče, potem v podstrežje in od tam v drvarnico, iščejo okrog plotu. Iz hiše hite na ulico, iz ulice v drugo. Par korakov od fantovega doma se valja dekle na stezi in zvija v kreh, a iz starih gri vdira v noč hrupavo, pi-skajoče iltenje.

Prva pomoč je storila svoje. Bolnica je od notranjih opeklin okrevala. Fant, ki je bil dekletu skozi tri leta obeta ženitev, je — ne be-ve meva... podvil rep in izginil brez sledi.

Kakor da bi nikdar ničesar ne bilo. Zdravnik je bil ves čas marljivo prihajal in vlival upanje v lepše življenje.

Ko je ozdravela in se vrnila k staršem, je zdravnik zapisal v svoj zapisnik: A. B., stara 19 let, je dne 27. 1. 1927 bila izločena pred hišo svojega "fanta", ker jo je ta zapustil in je hotela umreti. Ozdravela je popolnoma. V poteku bolezni je večkrat vprašala, če bodo brazgotine od kisline na podbradku ostale ali pa bodo sčasoma izginile. V bolezni ji je skrbno stregla mati, včasih tudi oče, drug nihče. Zdravljenje so plačali starši.

HLAČE IN PONVA

O niso ne tako suhoparni ti Angličji, kakršne poznamo iz knjig in spisov, pač pa znajo biti tudi šaljivi in če treba celo zelo humoristični. Celotno pri sodnih obravnavah se ne redko pripeti, da zavladava v razpravni dvorani veselo razpoloženje in kljub častitljivi lasulji, ki jo mora nositi vsak angleški sodnik, tudi temu včasih uide smeh.

Pa kaj mi mu tudi ne, ako obravnava primer, kakor je naslednji: Neka žena, ki je bila vsa črna po obrazu, je te dni zjutraj stopila pred sodnika ter obtožila svojega moža, da jo je natepel s črno, nepomito ponvo, in to v nedeljo zjutraj. Nekaj dni nato sta oba, mož in žena, stopila v razpravno dvorano. Žena je na dolgo in široko razkladala in tožila, kako jo je natepel, za orožje je rabil ponvo in to samo zato, ker mu ni bil zajetek po volji.

Mož je mirno poslušal, nato pa prosil za besedo. Govoril je v obliki samih vprašanj, a nikakih odgovorov. Mož (sodnik): "Recimo, gospod sodnik, da ste težko delali, ves teden delali, vzemimo tako." Sodnik je priklimal, češ, da razume. "Recimo, da vstanete v nedeljo zjutraj in hočete biti čedno upravljen ta vaš edini prast dan — recimo tako." Sodnik je zopet molče pritrdil. "Recimo, da je vaša žena odnesla v zastavljalnico te edine vaše čedne hlače, recimo tako. Kaj bi napravili v takem pri-

meru z vašo ženo? Mislim, da ne samo to, kar sem storil jaz, marveč, da bi jo tudi z burkljami, ne samo s ponvo."

Sodnik je kajpada zatajeval smeh, kolikor je mogel, ter duhovito tega moža samo posvaril, naj v bodoče ne uporablja očrnele ponve.

STOCKHOLM ZA STO LET NAPREJ

Stockholmska mestna uprava je prejela poročilo posebnega odbora, ki so ga osnovali l. 1931., da bi proučil prometne potrebe švedske prestolnice. Poročilo upošteva ne prometni razvoj do konca tega stoletja.

Potrebni bi bili pred vsem zgradbi dveh podtalnih železniških prog, ki bi vezali južne in severne oz. vzhodne in zapadne dele mesta, nadalje bi bilo treba izboljšati osrednje prometne točke, zgraditi nove mostove, ceste itd. Ta čas dovršujejo že dve velika mesta, lamsko leto so otvorili velik predor s cestno-železniškimi progami, ki veže gosto naseljene južne dele mesta s središčem, sedaj pa bodo zgradili sličen predor iz središča proti severu, da se izboljša zveza z novim letališčem Bromma. Skupni stroški za vse nove zgradbe v prometne svrhe znašajo okrog 100 milijonov švedskih kron.

Knjige Vodnikove Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša \$AMC. —

\$1.—

lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti. Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street, New York, N. Y.

BANDIT BI RAD POSTAL MENIH

Najslavnejši korziški bandit Spada, ki je privabil s svojim slovesom na Korziko mnogo senzacij željnih Američank, je že dalj časa zaprt. Ko so ga zaslišali in zaprli, so pustolovske Američanke trdile, da je izgubila Korzika svojo največjo senzacijo. Nedavno je preiskal Spada psihijater, ki je dognal, da je bandit duševno bolan. To bo banditu najbrže rešilo življenje. Ni namreč nobenega dvoma, da bi bil Spada sicer obsojen na smrt. Seveda ga bodo preiskali še drugi psihiatrji in če je res duševno bolan, pojde v umobolnico, ne pa na morišče.

Spada se je v ječi močno izpremenil. Hudo je slušal in zdaj je podoben bolj fanatičnemu menihu, kakor zločincu. Nepristano molči in edina želja, ki jo je doslej izrazil v ječi, je res presenetljiva. Prosil je, naj mu prikroso sveto pisno in molitvenike. Njegovi želji so takoj ustregli in zdaj je bandit neprestano zatopljen v molitev. Njegovo prepevanje je pa motilo jetnike v sosednjih celicah in zato so bandita preselili v samotno celico, kjer lahko prepeva vsi noč. Pred dobrim mesecem je posetil Spado duhovnik in ostal pri njem dve uri. Bandit mu je povedal, da je njegova najbolj vroča želja postati menih. Žal se mu pa ta želja ne more izpolniti. Lepo je prosil duhovnika, naj prihaša dvakrat na teden k njemu in naj mu po možnosti preskrbi dovoljenje, da bo smel študirati teologijo, ker bi morda potem lahko postal menih.

Nenadna spokornost krvoločnega bandita je menda predznanje dejanje njegovega pustolovskega življenja. Spada je bil več let strah in trepet Korzike, bil je poglavar tolpe, ki je s svojo surovostjo in bestialnim sadizmom strahovala prebivalstvo otoka. Število žrtev njegove tolpe se sploh ne da točno dognati. Često je Spadova tolpa napadla cele vasi, pomorila vse, ki so se ji uprli, oropala kmete in oskrnila njihove žene. Niti otrokom banditi niso prizanašali. Mnoge kmete so odvedli s seboj in če niso pravčasno dobili odkupnine, so jih pomorili na najstranejši način. Spadova tolpa je temeljito gojila tudi krvo-ostvo. Če se ji kdo upel ali če je kak njen član padel v boju, ni preostajalo rodbini dotičnega, ki je bandita ustrelil, nič drugega, nego da je hitro pobegnila v inozemstvo, kajti vsi člani rodbine so dobro vedeli, da so jim ure štete, če ostanejo doma. Spadovi pajdaši v takih primerih niso odnehal prej, dokler ni bila pomorjena vsa rodbina, ali pa tudi vsi sorodniki dotičnega, ki je njihovega tovariša ubil. In v večini primerov se jim je posrečilo pomoriti cele rodbine.

Spada je bil v tolpi najdrzejši in najkrvooločnejši. Bil je izbo-zen strelce in orožniki so se ga zelo bali. Marsikatero orožnika je pokosila njegova krogla. Spada je organiziral mnogo pohodov proti orožnikom, poslanim na lov za njim v gozdove, in banditi so navadno v spopadih z orožniki zmagali. Spada je bil na glasu, da ga sploh ni mogoče raniti. Niti v najhujši bitki ga ni zadela nobena krogla. Končno je vlada sklenila energično nastopiti proti banditizmu. Na Korziko je poslala vojaštvo s strojnimi puškami in granatami. Nad 600 mož je zasledovalo bandite, ki so bili po vrsti ujeti, mnogi pa tudi ustreljeni. Končno je ostal samo še Spada s peščico najdrzejših pajdašev, po obupnem boju se je pa udal brez najmanjšega upora v čevlji, kjer je bil motil.

POLICIJA PREPREČILA DEMONSTRACIJO

Komunisti so nameravali v Birminghamu, Alabama, prirediti velike demonstracije. Policija je ustavila vse trupe, ki so dospeli do mestne meje in ni pustila nobenemu demonstrantu izstopiti.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

156

— Tu ne boste uganjali komedij, — je pripomnil osorno. — Tu sem gospodar jaz, mene morate ubogati... Le urno izstopite! Ne spodobi se pasti trmo... sicer bom pa že znal uveljaviti svojo voljo, gromska strela!

Seržant ji je tako močno stisnil roko, da je Marjana pokleknila.

— Ali ne morete odvezati te vrvi, da bi mogla moja družica sama izstopiti?

— Ne.

— O, privežite me tu h klopici... Sicer me pa prav nič ne mika pobegniti... samo...

— Nobenega samo! — Tu je povelje!... Kaj se to pravi?... Na tla, gromska strela!

In urno!

Seržant je zgrabil nesrečnico čez pas, jo dvignil in postavil na tla. Z njo zvezana lahkoživka jo je pa takoj odvela v kremo.

V zakajeni izbi so žensčine z vojaki popivale, kričale, prepevale in se smejale.

Krmar v splošnem direndaju ni vedel, komu bi najprej postregel. Njegova žena, sin in nečakinja so nosili na mize vino, ki ga niso mogli sproti nanositi, toliko je bilo željnih grl.

In čim so bile kupice izpraznjene, se je vrisé znova začel.

Marjana se je pustila vleči k mizi, kjer je njena družica zavzela mesto.

Ubožica je žalostno povsila oči, ko je stopil krmar pred njo ter postavil na mizo polico in kozarec, rekoč:

— Samo enega imam še: saj se menda ne gnusita druga drugi.

— Ne bom pila... — je zašepetala Marjana.

— Oho! — se je zasmel krmar. — To-rej nočemo privoščiti očetu Francoisu malo zasluzka, deklie?

In pogledal je Marjani naravnost v oči, rekoč:

— Saj nismo napačni, lepoteica... Dajva, pijva na zdravje Njegovoga Velicanstva Ludvika XVI, ki naj ga bog ohrani!

Marjana se je vsa tresla. Zajeceljala je: — Nisem žejna... Ne mogla bi piti... O-prostitute, gospod, toda...

Kar je krmar kriknil in ubogo dekle je znova zadržalo.

— Kaj?... Toda... to je... je jecljal krmar in si mel roke, kakor bi hotel oživiti sponine... Ali ste vi ali niste?... Seveda ste, saj se ne motim... saj nimam megle pred očmi... Ti si... saj te dobro poznam.

In dvignil je roke ter vzkliknil presenečeno:

— Tò si ti... s temi...

Ni izgovoril svoje misli do konca. Marjana je storila trden sklep. Pogumno je dvignila oči in vzdržala krmarjev pogled. Odgovorila je kolikor je mogla mirno:

— Gospod, gotovo se morite, ne morete me poznati, saj me niste še nikoli videli.

— Ah!... to je pa že dl sile... Počakaj... počakaj!

In očka Francois je bil v enem skoku pri vratih kjer je zaklical:

— Hola, Tončka... Priidi brž sem! Kmalu je prihitela krmarjeva nečakinja. Krmar jo je potegnil k mizi, kjer je sedela Marjana, in obrnjen k svoji nečakinja je dejal:

— Pogledj, Tončka, komu je podobno to blede dekle?

— Ta temmolaska?

— Ne ona druga.

— Počakaj... počakaj!... je odgovorila krmarjeva nečakinja in stopila bolj naprej.

— počakaj, da pogledam.

Potem se je pa obrnila k svojem stricu, rekoč:

— Saj... to je... Marjana!... Marjana Vauthier!

— Marjana Vauthier, — se je zasmel seržant, — motite se.

— Kako to?

— Tega imena ni v seznamu.

— Seržant ima prav, — je dejala Marjana, ki je takoj tudi razumela, da bi mogli Henriko najti, aretirati in odgnati v izgnanstvo, če bi prišla zamenjava na dan pred vkrcanjem.

In ko je stopila Tončka korak naprej, kot da hoče planiti k Marjani, jo je slednja ustavila s hladnim pogledom, rekoč:

— Koga kličete Marjana Vauthier? To naj bi bila jaz?

Nesrečnica je poskusila nasmehniti se... Toda solze so ji stopile v oči.

Vzela je čašico vina in jo brž izpraznila do dna.

Ta čas je krmar odšel in pustil svojo nečakinja strmečo nad tem, kar je videla in slišala.

Tončka ni vedela, ali naj verjame tako žudoviti podobnosti ali ne. Od svoje bivše družice kar ni mogla odvrniti pogleda.

Da, bili so isti svetlo kostanjevi lasje, iste poteze, samo bolj razvite, odkar je bilo dekle postalo žena.

Vsak dvom je bil izključen.

(Dalje prihodnjic.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmjerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

VAŽNO za IZLETNIKE

KI SE NAMERAVAJO UDELEŽITI IZLETA OB ATLANTIŠKI OBALI NA OTOKE ZAPADNE INDIJE

Vse večje parobrodne družbe določijo ob času počitnic več svojih najboljših parnikov za kratke izlete v mesecih junij, julij, avgust in september. Na takih izletih je za potnike vse preskrbljeno. Imajo lepe sobe za spati in izvrstno hrano na parnikih ter je tudi cvse preskrbljeno na suhem. Za vse je všteto v cenah. Taki izleti so prav priporočljivi za stariše, ki imajo otroke v šoli in jim je mogoče, da sebi in otrokom privoščijo malo oddiha in razvedrila, da marsikaj vidijo in sicer za mal denar, kar bi drugače težko. Izleti so tudi primerni za kako družbo prijateljev.

NORTH GERMAN LLOYD ima več svojih parnikov določenih za izlete v Nassau in Bermuda, ki trajajo za tja in nazaj osem in pol dne. Cena je \$85.— za odraslo osebo in več.

CUNARD LINE je določila svoj znan parnik "Mauretania" za izlete v Trinidad, Curacao, Colon, Havana, Cuba. Ti izleti trajajo 12 dni in cena za osebo je od \$133.— in naprej. Všteto je vse. Parnik odpluje iz New Yorka 7. in 21. JULAJA; 4. in 20. AVGUSTA in 8. SEPTEMBRA.

HAMBURG - AMERICAN LINE pa prireja izlete v Bahamas, ki trajajo po 5 in pol dneva. Cena za vse je od \$55.— naprej. Dalje so POSEBNI IZLETI ZA PRAZNIKE KOT DECORATION DAY, FOURTH OF JULY in LABOR DAY. Cena je od \$50.— naprej.

Za vse te izlete je fino preskrbljeno, da imajo potniki lepe sobe, najboljša hrana in dovolj vsakršnega razvedrila, tako, da bo tak izlet vsakemu ostal dolgo v dobrem spominu. — Prostor se hitro saarajo, zato pišite za vsa pojasnila takoj na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street,

New York, N. Y.

